

БЕЛОУСОВ ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ (1895-1971)
лікар-педіатр. Член-кореспондент АМН СРСР (1957),
заступник директора ХМІ з навчальної та наукової роботи (1946-1952).

В.О. Белоусов народився 13 (25) липня 1895 року в м. Курську в сім'ї службовців.

У 1917 р. закінчив медичний факультет Харківського університету (нині Харківський національний медичний університет) і був направлений на румунський фронт молодшим лікарем полку. Після демобілізації в 1918 р. повернувся до Харкова й був зарахований лікарем-екстерном університетської клініки дитячих хвороб. Відтоді все життя В.О.Белоусова було пов'язано з педіатричною службою Харківського університету.

З 1921 року почалась наукова й педагогічна діяльність В.О. Белоусова. Він працював за сумісництвом асистентом (1921), старшим асистентом (1931), а згодом – доцентом (1932-1938 рр.) кафедри дитячих хвороб. У 1932-1934 рр. завідував кафедрою дитячих хвороб санітарно-гігієнічного інституту.

У 1937 році він захистив дисертацію на тему «Материалы к вопросу о белковом рационе здорового и больного школьника в возрасте 8 – 11 лет», яка була затверджена ВАК у квітні 1939 року. Йому було присвоєно вчений ступінь доктора медичних наук і звання професора.

З 1938 року В.О. Белоусов – завідувач кафедри дитячих хвороб лікувального факультету Харківського медичного інституту.

З 1944 року він постійно працював у Харківському державному медичному інституті, очолював кафедру педіатрії педіатричного факультету (1944-1965 рр.). Одночасно В.О. Белоусов працював деканом педіатричного факультету (1936, 1944-1946 рр.) та заступником директора інституту з навчальної та наукової роботи (1946-1952 рр.). Плідною була й науково-дослідна робота В.О. Белоусова та його колективу. Наукові пошуки й досягнення стосуються актуальних проблем педіатрії: туберкульозу, ревматизму, дизентерії. У боротьбі з туберкульозом В.О. Белоусову та його співробітникам належить рішення таких практично важливих питань, як діагностика ранніх форм туберкульозу, клініка та лікування туберкульозного менінгіту, розробка критеріїв диференційної діагностики туберкульозу та неспецифічних захворювань бронхолегеневої системи.

В.О. Белоусов - автор понад 100 наукових праць. Серед них 3 монографії, 2 посібника, 2 підручника «Учебник детских болезней» (Медицина, 1963 р.), «Детские болезни» (Медицина, 1965, 1971 рр.).

Велику увагу Володимир Олександрович приділяв підготовці наукових кадрів. Під його керівництвом виконано 7 докторських та 35 кандидатських дисертацій.

Наукова діяльність В.О. Белоусова була високо оцінена обранням його членом-кореспондентом АМН СРСР (19 квітня 1957 р.).

Володимир Олександрович проводив велику громадську роботу. Він був членом Вченої ради МОЗ УРСР, членом редакційної ради журналу «Педіатрія», членом редколегії журналу «Педіатрія,

акушерство та гінекологія». Плідною була його діяльність на посту голови Харківського обласного товариства дитячих лікарів протягом 17 років.

Велика наукова, педагогічна та лікарська діяльність В.О. Белоусова була високо оцінена присвоєнням йому почесного звання «Заслужений діяч науки УРСР» (1959), він нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (1945), орденом Леніна (1952), медаллю «За доблестный труд в годы Великой Отечественной войны 1941-1945 гг.».

Пішов з життя Володимир Олександрович 25 травня 1971 року.

ЛІТЕРАТУРА

Приходько В.С. Белоусов Володимир Олександрович // Вчені Харківського державного медичного університету. – Харків. – 2003. – С. 106;

Белоусов Ю.В. «Суб'єктивно о брэнном». – Харків. – І.Д. «ИНЖЭК». – 2005. – 264 с;

Коломенський В.М. Белоусов Володимир Олександрович // ЕСУ. – Київ. – 2003. – Т. 2. – С. 572.

В.М. Коломенский